

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ĮSTATYMO NR. I-446 2 IR 36
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-2710, LIETUVOS
RESPUBLIKOS CIVILINIO PROCESO KODEKSO 771 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-2711 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS
TERITORIJŲ PLANAVIMO IR STATYBOS VALSTYBINĖS PRIEŽIŪROS
ĮSTATYMO NR. XII-459 13 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIIP-2712**

Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2018 m. lapkričio 14 d. sprendimo Nr. SV-S-976 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.9, 1.10 ir 1.11 papunkčius, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos žemės įstatymo Nr. I-446 2 ir 36 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-2710 (toliau – Projektas Nr. 1) ir Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 771 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-2711 (toliau – Projektas Nr. 2) ir pateikti pastabas bei pasiūlymus dėl projektais siūlomų teisinio reguliavimo priemonių tobulinimo:

1.1. Siekiant aiškumo, siūloma Projekte Nr. 1 papildyti Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 2 straipsnį ir įtvirtinti sąvoką – žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūnas – Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – Nacionalinė žemės tarnyba) valstybės tarnautojas ar darbuotojas, dirbantis pagal darbo sutartį, Nacionalinės žemės tarnybos vadovo įgaliotas atlikti žemės naudojimo valstybinės kontrolės funkcijas.

1.2. Projekto Nr. 1 2 straipsnio 2 dalimi keičiamo įstatymo 36 straipsnio 3 dalyje siūloma atsisakyti šioje dalyje išdėstyto antrojo sakinio, taip pat nurodyti konkrečius privalomuosius nurodymus, kuriuos gali duoti žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūnas, ir minėtą dalį išdėstyti taip:

„3. Privalomasis nurodymas duodamas, kai žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūnas, atlikdamas žemės naudojimo valstybinės kontrolės veiksmus, nustato žemės naudojimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus. Žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūnas privalomuoju nurodymu nurodo:

3.1. nutraukti žemės naudojimą ne pagal paskirtį ir sutvarkyti žemę taip, kad ji būtų tinkama naudoti pagal paskirtį;

3.2. atkurti sunaikintą ir (ar) grąžinti pasisavintą dirvožemio sluoksnį;

3.3. atstatyti sunaikintus (neišsaugotus) riboženklis;

3.4. nutraukti savavališką valstybinės žemės naudojimą ar trukdymą ja naudotis pagal paskirtį ir pašalinti savavališko valstybinės žemės naudojimo padarinius.“

1.3. Siūloma Projekto Nr. 1 2 straipsnio 3 dalimi keičiamo įstatymo 36 straipsnio naujoje 5 dalyje nustatyti konkretų laikotarpį, nuo kada turėtų būti pradėtas skaičiuoti 3 mėnesių privalomojo nurodymo įvykdymo terminas, t. y. nuo privalomojo nurodymo įteikimo dienos. Taip pat, atsižvelgiant į sezoniskumą ir kitas objektyvias aplinkybes, minėtoje 5 dalyje siūloma nustatyti, kad žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūnas gali nustatyti ilgesnį nei 3 mėnesių privalomojo nurodymo įvykdymo terminą, kuris turėtų būti žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūno nustatomas suderinus jį su Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio padalinio vadovu ir negalėtų būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai. Be to, minėtoje 5 dalyje siūloma nustatyti, kad jeigu dėl objektyvių nuo asmens, kuriam surašytas privalomasis nurodymas, nepriklausančių priežasčių privalomasis nurodymas per nustatytą terminą negali būti įvykdytas, asmuo, kuriam surašytas privalomasis nurodymas, gali iki privalomojo nurodymo įvykdymo termino pabaigos raštu kreiptis į Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio padalinio vadovą su motyvuotu prašymu pratęsti privalomojo nurodymo įvykdymo terminą, kuris, įvertinus prašymo motyvus, gali būti pratęsiamas ne ilgesniam terminui, negu buvo nustatytas pradiniam privalomajame nurodyme, ir tik vieną kartą.

1.4. Siūloma nustatyti optimalų 5 metų terminą, per kurį žemės naudojimo valstybinės kontrolės pareigūnas galėtų kreiptis į antstolį dėl privalomojo nurodymo nevykdymo. Taip pat, atsižvelgiant į Projekto Nr. 1 2 straipsnio 4 dalimi keičiamo įstatymo 36 straipsnio naujoje 6 dalyje siūlomą teisinį reglamentavimą, gali susidaryti situacija, kai privalomojo nurodymo pateikimas priverstinai vykdyti antstoliui per siūlomą terminą dėl iškeltos bylos dėl privalomojo nurodymo teisėtumo arba privalomojo nurodymo įvykdymo termino pratęsimo bus neįmanomas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūloma Projekto Nr. 1 2 straipsnio 4 dalimi keičiamo įstatymo 36 straipsnio naujoje 6 dalyje numatyti, kad „Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas privalomasis nurodymas gali būti pateiktas vykdyti per penkerius metus nuo privalomojo nurodymo įvykdymo termino suėjimo. Šis terminas dėl privalomojo nurodymo pateikimo vykdyti yra sustabdomas laikotarpiui, kai teisme nagrinėjama iškelta byla dėl privalomojo nurodymo teisėtumo arba privalomojo nurodymo įvykdymo termino pratęsimo.“

1.5. Siūloma papildyti Projekto Nr. 2 1 straipsnį nauja 2 dalimi siūlant tikslinti 771 straipsnio 6 dalį ir suteikiant galimybę teismui už privalomųjų nurodymų, susijusių su žemės

naudojimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimais, nevykdymą skirti baudą.

2. Nepritarti Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo Nr. XII-459 13 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-2712 dėl šių priežasčių. Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje reglamentuota, kad statybos valstybinę priežiūrą atlieka Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos (toliau – Inspekcija). Minėto straipsnio 2 dalyje įtvirtintas sąrašas veiksmų, kuriuos turi atlikti statybos valstybinės priežiūros pareigūnai, t. y. Inspekcijos pareigūnai. Vienas iš minėtų veiksmų yra statybos vykdymo teisėtumo tikrinimas (Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 4 punktą). Taip pat, pagal Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 9 d. įsakymu Nr. 349 „Dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatai), 2 punktą, Inspekcija yra institucija, atsakinga už teritorijų planavimo ir statybos valstybinę priežiūrą. Inspekcija, įgyvendindama Nuostatų 10.2 papunktyje įtvirtintą tikslą, tikrina: ar statybą leidžiantys dokumentai išduoti teisėtai, ar statybos dalyvių veiksmai atitinka statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, ar statyba vykdoma teisėtai, organizuoja ir vykdo reidus, kurių tikslas – patikrinti, ar statyba nepažeidžia teisės aktų reikalavimų (Nuostatų 11.2.1.2–11.2.1.5 papunkčiai). Atsižvelgiant į tai, neturi būti atsisakoma Inspekcijos funkcijos dėl statybos sustabdymo, kai statyba nėra savavališka, tačiau statytojas neatitinka kitų privalomųjų reikalavimų statytojo teisei įgyvendinti.

Ministras Pirmininkas

Žemės ūkio ministras

Žemės ūkio ministras
Giedrė Šimulienė
2018-02-25

Žemės ūkio ministerijos
Teisėkūros ir įstatovavimo
skyriaus vedėjas
Andrius Burlėga
2018-02-25

Suregduota
Violeta Lysčinskienė
2018-02-18